

94.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 lutego 1921 r.

w przedmiocie statystyki strajków i lokautów.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. Ust. Rz. P. z 1919 r. № 85 poz. 464) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Władze, wskazane w art. 2 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są donosić Głównemu Urzędowi Statystycznemu przy użyciu wydanych w tym celu przez ten urząd kwestionariuszów o wszelkich wypadkach zbiorowego zawieszenia pracy, spowodowanych bądź przez pracowników (strajk), bądź też przez pracodawców (lokaut). Kwestionariusze te po należytem ich wypełnieniu powinny być przesłane najpóźniej w dwadzieścia dni po zakończeniu strajku, względnie lokautu, bezpośrednio Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 2. Obowiązek donoszenia o strajkach, względnie lokautach, ciąży na:

- a) inspektorach pracy, względnie w b. dzielnicy pruskiej inspektorach przemysłowych, w stosunku do strajków i lokautów w zakładach i przedsiębiorstwach prywatnych wszelkiego rodzaju (rolniczych, przemysłowych, handlowych, transportowych i t. p.), oraz w stosunku do strajków w innych zakładach i przedsiębiorstwach, o ile inspektorzy pracy brali udział w załatwieniu odnośnego zatargu jako rozjemcy lub pośrednicy;
- b) urzędach górniczych—w stosunku do strajków w górnictwie;
- c) odpowiednich urzędach Ministerstwa Robót Publicznych — w stosunku do strajków w żegludze państwowej i państwowych urzędzeniach portowych;
- d) odpowiednich dyrekcjach kolejowych—w stosunku do strajków na kolejach żelaznych państwowych;
- e) odpowiednich urzędach wojskowych — w stosunku do strajków w państwowych zakładach wojskowych;
- f) odpowiednich urzędach komunalnych — w stosunku do strajków w zakładach komunalnych;
- g) władzach i urzędach państwowych, nie wyszczególnionych w punktach b), c), d) i e) niniejszego artykułu w stosunku do strajków w zakładach i przedsiębiorstwach im bezpośrednio podległych.

§ 3. Wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa prywatne, zatrudniające przynajmniej 5 pracowników najemnych, obowiązane są o każdym wypadku strajku lub lokautu przysyłać do właściwego inspektora pracy następujące zawiadomienia:

- a) pierwsze zawiadomienie natychmiast po wybuchu strajku, względnie lokautu z podaniem daty wybuchu zatargu i liczby pracowników, którzy pracę przerwali (mężczyzn, kobiet i młodocianych);
- b) drugie zawiadomienie natychmiast po ukończeniu zatargu z podaniem daty ponownego podjęcia pracy, względnie daty, od której zatarg należy uważać za zakończony.

Jeżeli pracownicy nie jednocześnie przerwali pracę, lub nie jednocześnie przystąpili po ukończeniu zatargu do pracy, należy w drugim zawiadomieniu podać datę przerwania, względnie ponownego przystąpienia do pracy poszczególnych grup pracowni-

ków, podając liczbę pracowników, nie pracujących w poszczególnych okresach czasu.

§ 4. Na żądanie inspektorów pracy, względnie inspektorów przemysłowych, właściciele, względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 1, § 3 są obowiązani udzielać wszelkich informacji o każdym strajku, względnie lokaucie w podległych im zakładach, w szczególności udzielać odpisów żądań pracowników, zgłoszonych na piśmie, oraz odpisów umów, zawartych w wyniku zatargu.

§ 5. Właściciele, względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 1 § 3, na wypadek nie zastosowania się do przepisów §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia lub podawania danych świadomie nieprawdziwych, podlegają karze do wysokości przewidzianej w art. 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej. Kary te wymierza starosta. Od orzeczenia starosty służy odwołanie według obowiązujących przepisów; w szczególności w b. dzielnicy pruskiej mają odpowiednie zastosowanie przepisy pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23 kwietnia 1883 r. (ZB. Ust. strona 65) z wyjątkiem przepisu ustępu 3 § 1 tej ustawy.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Dyrektorowi Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

95.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 5 lutego 1921 r.

w przedmiocie wykonania ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 7, poz. 44 wzgl. Dz. Urz. Min. b. dzielnicy pruskiej № 10 str. 221) na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 6 lit. d. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 64, poz. 385 wzgl. Tyg. Urz. № 61, str. 319) postanawiam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych co następuje:

Art. 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 52, poz. 320) rozciąga się na obszar b. dzielnicy pruskiej ze zmianami art. 5, 7, 16 i 17.

Artykuły te obowiązywać będą na obszarze b. dzielnicy pruskiej w następującym brzmieniu:

Art. 5. Obywatelą polskim staje się, kto objął nadany mu stałe i zgodnie z przepisami obowiązującymi urząd w polskiej cywilnej służbie bezpośrednio-państwowej lub kto został przyjęty zgodnie z obo-